

02.april 2019

FM2019/42

Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Naalakkersuisut snarest mulig og senest med virkning fra den 1. oktober 2019 pålægges at gennemføre de ændringer af Selvstyrets bekendtgørelse nr. 1 af 25. januar 2019 om oprettelse og drift af døgninstitutioner for børn som følger af vedlagt bilag 1 til dette beslutningsforslag

(Medlem af Inatsisartut Aleqa Hammond, Nunatta Qitornai)

Der er alt for mange børn, som ikke opfostres hos deres forældre og i stedet bliver passet og plejet hos institutioner. Emner vedr. børn er altid fremme, når vi har Inatsisartut samlinger.

Det være sig bevillinger, bekendtgørelser, initiativer og andre krav. År for år ser vi, at børn, som placeres udenfor hjemmet ikke er nedadgående.

Et barn er forældrenes ansvar. Forældre som føder børn er ansvarlige for deres børn.

Når et barn er ved- eller placeres udenfor hjemmet, så er det at det offentlige først kommer ind, hvor vi fra Nunatta Qitornai har den tanke, at man skal sikre en tidlig indsats i forhold til forældre, som har manglende ressourcer i forhold til opdragelse. Vi bør være således stillet som borgere, at vi ved et tidligt indsats kan sikre, at barnet forbliver hos forældrene og sikre, at familien bliver styrket heraf og bruge pengene for dette arbejde. Som vi står i dag er det sådan, at vi kommer alt for sent ind i arbejdet og derved er alt for sent til at igangsætte initiativer med det til følge, at familien derved splittes.

I henhold til børn og unge forordningen medfølger dette også, at når barnet placeres udenfor hjemmet skal det for så vidt være så kort som muligt og at man sikrer, at familien støttes for at barnet kommer hjem til familien.

Man kan sætte spørgsmålstejn ved om dette følges i dag, da barnet forbliver i institutionen meget længe og tallet stiger år for år. Der er så et stort arbejde i dag med forældre som ikke er deres ansvar bevidst, at vi betaler mere end 1 milliard kroner for placering, rejser, serviceringen, plejeforældre, køb af beklædninger og konsulent bistand mv. Vi 56.000 indbyggere har en så stor omkostninger. Vi bør begynde at tænke på, hvordan kan vi bruge vores ressourcer bedst? Ved ændring af forordningen? Være mere støttende for dem som arbejder med det? Endnu større bevillinger?

Ud fra det svar som Naalakkersuisut har fremført, så er den omhandlende forordning fornylig og i starten af februar 2019 blevet ændret. Og nu har forslagsstilleren stillet ændringsforslag. Forinden

man sidst ændrede forordningen har Naalakkersuisut og Embedsværket holdt et samlet møde og drøftet de selvejende institutioner og deres vilkår og derved har medtaget ændringer herfra.

Under min besvarelse af forslaget blev jeg kontaktet af "Peqatigiiffik Isumassortit", som ønskede at snakke med mig og dennes ytringer er helt anderledes, selvom forordningen rammer deres forhold. Vi kan derfor ikke støtte forslaget fuldt ud, men mener, at man bør fra udvalgets side kontakte de selvejende institutioner, som føler sig ramt og derved sikrer nødvendig information inden beslutningsforslaget.